

KRAJ

Ako me pitaš
Šta je to kraj
Reći ću.

Kraj je provalija
Rupa u srcu
Praznina u duši.

U životu jednog čoveka
Ima bezbroj krajeva
I svi oni bole.

Kraj prijateljstva
Kraj ljubavi
Kraj sreće.

Svaki kraj ima svoj početak
On najviše boli
Kao da te topovsko đule udari u srce.

Početak kraja
Ponekad traje decenijama
A čovek se moli da zauvek traje.

SRCE OKOVANO LEDOM

Jednog ledenog dana
U jednom gradu
Ledene lepote.

Srela su se dva srca
Okovana ledom
Dve velike suze.

Dva tužna srca
Slala su jedno drugom sunce
Da otopi led.

To daleko sunce iz staroga kraja
Grejalo je jače
veliko i snažno srce.

Malo srce primalo je u sebe
Led i tugu tog
Velikog i snažnog srca.

Veliko srce je brzo
Snažno zamahnulo krilima
I poletelo ka suncu.

Malo tužno srce ostalo je samo
Još više okovano hladnim
Neprobojnim ledom.

Mene može ugrejati samo smrt
Neka te još više ugrelu
Moje tople suze.

Leti ka našem starom kraju
Moje hrabro veliko srce
Leti i ne osvrći se.

Neka te moje suze hrabre i jačaju
Neka te nikad ne zaustavi
To što moje srce sve slabije kuca.

A kada tvoje malo srce
Prestane da kuca
Ne daj da te to zaboli.